

NYIRI KÖZLÖNY.

Hetilap a társadalmi élet, gazdaság, ipar és kereskedelem köréből.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagy-Orosi-utca 998-ik sz. a.</p> <p>Kéziratok nem küldetnek vissza. Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogad- tatnak el.</p>	<p>Megjelenik minden vasárnap.</p> <p>Előfizetési árak: helyben házhoz hordva vagy postai szétküldéssel: Égész évre 4 irrt. Fél évre 2 " " Évnegyedenként 1 "</p>	<p>Hirdetések díja:</p> <p>Minden 4 hasábos petit-sor vagy ennek térfoglalata egyszeri hirdetésért 5 kr., többszöri hirdetésért 4 kr. minden beigtatásnál. — Bélyegdíj minden igtatásért külön 30 ujkr. Nyilttérben minden háromhasábos sor 20 ujkr.</p>
---	--	---

PROGRAMMUNK.

Midőn Nyiregyházan egy második lapot inditunk meg, kötelességünknek tartjuk, elősorolni azon indokokat, melyek e lap kiadására birtak, hogy a tisztelt közönség ekép megtudhassa, mely tér az, melyet elfoglalni, — mely hiány az, melyet betölteni kívánunk.

A sajtószabadság — kétségbevonhatlan igazság — az államkormányzatnak leghűségesebb, legbiztosabb és mégis legolcsóbb ellenőre. E nemes feladatát becsületesen teljesíti a központi (fővárosi) sajtó a központi kormány (miniszterium) irányában. De hazánk alkotmányos viszonyai mellett a miniszterium még nem képezi a kormány összességét. A helyhatóságok — bár nem bírnak már azon döntő befolyással a nemzet életére, mint ezelőtt — még mindig nagy szerepet játszanak az államkormányzat keretében. És akarjuk is, hogy így legyen. A nemzet szétpontosítási vágyai, az önkormányzat elvei hangosan követelik a helyhatóságok fenállítását. Igen, de a felelősség elvét a helyhatóságokra is kiterjeszteni akarván, a „Nyiri Közlöny“ mindenelőtt arra vállalkozik, hogy Szabolcs megye bizottmányának és Nyiregyháza város képviselőinek leendő hű és igazságos ellenőre. Szorgalmasan fogunk tehát eljárni a megye és a város gyűléstermébe, de nem fogunk megelégedni a jegyzőkönyvi kivonatok egyszerű közlésével, hanem először is bírálat tárgyává teendjük a megye és a város határozatait; továbbá figyelemmel kísérvén a viták folyamát, a szónokok beszédeit, és végre, mivel jól tudjuk, hogy sok szép határozat — a papíron maradt: bírálat tárgyává teendjük a megye és a város végrehajtó közegeinek működését. — Szentül igérjük ezuttal, hogy bírálatunk soha sem fog a személyek bírálatává fajulni, soha sem fog magánügyekbe avatkozni. Tudjuk nagyon jól, hogy bírálatunk sokaknak nem fog tetszeni; sokkal újabb, sokkal ifjabb még nálunk a sajtószabadság, semhogy beleltek volna magunkat azon természetes következménybe, hogy az, ki a nyilvános térre lép, a becsületes kritikára legyen elkészülve. A méltányosságunk eleget vélünk tenni, ha a bírálat ellenében minden tárgyilagossággal helyreigazítást fölveendünk. — Azon cikkekért, melyek akár névtelenül, akár álnév alatt fognak megjelenni, a szerkesztő magára vállalja a felelősséget, azok szerzőit semminemű körülmények között megnevezni nem fogja, au-

nál kevésbbé, mivel azon meggyőződéstől van áthatva, hogy mivel lapunk sem fog a megyének szereplő személyeivel, hanem ezeknek nyilvános tetteivel foglalkozni, ezek is ne lapunk munkatársait, de tartalmát tegyék észrevételeik tárgyává. A helyhatóság működésének ellenőrzése leendő tehát lapunk első feladata.

A legjobb kormányzat azonban csak egyik — bár elkerülhetlen — kelléke az anyagi és szellemi jólétnek. A „Nyiri Közlöny“ tehát mindazon tényezőkre, melyek vidékünk anyagi és szellemi felvirágzására befolyhatnak, kiterjesztendi figyelmét. Hű közlöny leendő Szabolcs megye ipar, kereskedelmi és közgazdasági viszonyainak. Rendes és hiteles tudósításokat fogunk Szabolcs megye nagyobb piaczairól közleni; figyelemmel kísérendjük a szabolcs megyei pénzügyi intézetek működését, és a mennyiben minden része és vidéknek sajtóságaos forgalmi cikkekkel bír, mi ezekre, ezeknek lehető legjobb termelésére és elárúsítására fogunk kiváló gondot fordítani.

Végre Szabolcs megye társadalmi életének kívánunk hű tükrök lenni. Egy perczig sem fogunk arról megelégedezni, hogy mi Szabolcs megye közönségének szolgálatában állunk, hogy minden erőnkkel és tehetségünkkel Szabolcs megye érdekeit előmozdítani kötelességünk. — Mi tehát bármily érdekes is legyen valamely közlemény, csak akkor adunk annak helyet lapunkban, ha az vidékünk érdekeit képviseli.

Tudjuk, hogy sokakban már azon kérdés ébredt, hogy minő pártállást fogunk közleményeinkben elfoglalni. Mi e föltett kérdésre minden habozás és utógondolat nélkül egész őszinteséggel és határozottsággal válaszolunk, hogy a „Nyiri Közlöny“ nem fog pártot képviselni. Mi megyének közgazdasági, társadalmi és közművelődési érdekeit, jó és igazságos kormányzatát nem tekintjük pártkérdésnek, sőt ellenkezőleg oly térnek, melyen mindkét párt vállalva egyesülhet megyénk fölvirágzására szánt törekvésében; és határozottan kijelentjük, hogy semminemű politikára vagy politikai pártra vonatkozó közleményt el nem fogadunk; de ellenkezőleg törekvésünk oda leendő irányozva, hogy a politikai pártusákból különváltak lapunkban, azaz e semleges, politikával össze nem függő téren egyesülhessenek.

A „Nyiri Közlöny“ jövő évtől kezdve megjelenik minden vasárnap pontosan és még aznap postára fog tétetni. Előfizetési ára és a hirdetésekkel illető feltételek a lap homlokán olvashatók. Előfizethetni helyben a kiadóhivatalnál és Csáthy K. könyvkereskedésében. Gyűjtőknek 8 után tiszteletpéldánnyal kedveskedünk.

Dobay Sándor

kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő.

Elmélkedések a vízáradásról.

Hetek óta foglalkoztatják a gondolkozó és részvétre fogékony közönséget az ország több részéből érkező árvizokozta újabb és újabb szerencsétlenségekről szóló szomorú hírek.

E bilincseiből megszabadult vad elem pusztításainak, sok emberrel, háziállatok és természetek vagyon esett már áldozatul, — és hány szerencsétlen család nyomorog tél idején lakás nélkül; hányan kénytelenek könyörödmányt elfogadni, kik több éven át kifejtett szorgalmuk után családjuk lételet hitték biztosítva.

Ennyi szerencsétlenség hallására önként azon kérdés merül föl az elmélkedő ember előtt: hogy hasonló csapásokkal valóban a természet törvényei változhatlan consequentiájának tartsa-e, vagy önmagunkat illet a vád azért, mert a teremtés által a legnagyobb természeti erővel „észszel” dotált lények, azon hivatásunkat: miszerint a természeti erőkert hasznunkra fordítsuk, és azok fölött uralkodjunk, — rosszul teljesítjük?

Be kell vallanunk, mikép a vízszabályozás némely vidéken legyőzhetetlen akadályokkal járhat.

De egyenesen kétségbe kell ezen esetet a Tiszaszabályozásnál vonnunk, melyre igaz, hogy ezideig már tömérdek kincs vesztetett el, — de nem kevésbé igaz, hogy a biztos siker reménye nélkül.

Mert ha néhány év óta uralgó rendkívüli szárazság mellett, egy nem tudósan esős őszi a védgátak kiszakadását eredményezni képes volt, mit lehet még várni, ha visszatérnek az 1849-től néhány évig tartott esős idők, midőn nyárközépen a nyiri homokon éltek igazonó marháink.

Pedig hiba volna magunkat azon esedősnek odaengedni, mintha ezen idők ismét be nem következhetnének.

Nincs új a nap alatt; a mi van: az már volt; és a mi volt: az ismét visszatérhet.

Hogy hasonló, sőt talán hosszabb ideig tartó szárazság már valamikor volt: azt jelzik az ártereken talált építkezéseknek, árkolásoknak nyomai; továbbá állat- és embercsontok ott, hol emlékeztet őszi vizek álltak; és ezen jelekből a legnagyobb valószínűséggel lehet következtetni, miszerint a jelenlegi árterek egyrésze mívelés alatt állt; és mivé lön az a bekövetkezett esős évsza-

kok alatt? ismét azzá a mi volt, és a mivé ismét lehet hasonló időjárás viszonyok mellett; t. i. gékyényt és egyéb gazt termő haszonvetetlen tét, mely megszünt jövedelmezni ugy tulajdonosa-, mint az államnak.

Ezeket mérlegelve, — ideje hogy az arra hivatottak komoly megfontolás alá vegyék az eddigi szomorú tapasztalatokat, és ne késsenek azon módot alkalmazni, mely egyedül képes a Tisza szabályozását eredményhez vezetni, t. i. azt országos ügy tárgyává tenni és a törvényhozás bölcs elintézésére bízni.

Csekély véleményünk szerint, ezen műnek mentől gyorsabban leendő keresztülvitele, az államnak épen ugy áll érdekében, mint ezen terület magán tulajdonosainak, a mennyiben az állam, a szabályozási munkálatra megkívántató előlegezést, csak rövid idő múlva is bőven kamatozó productív befektetésnek tekintheti.

Mert ha azon statisztikai kimutatás hű, mely szerint a tiszai árter mintegy 200 □ mérföldet tesz, mely most az államnak — annak bizonytalan természeténél fogva — annamit vagy csak igen keveset jövedelmez; nem szükség számokkal kimutatni, hogy minő jövedelemforrása nyílik meg, ha ezen óriási terület a földmívelésnek és iparnak biztosítva lesz. X. Y. *)

Nyiregyháza, december 15.

A szegények ellátása legközelebb a községet illeti, s hogy ehez különös pénzalap kívánatik: mondanunk felesleges.

Ezen pénzalapnak forrásai lehetnek: egyesek önkéntes adakozásai, melyek aláírás, gyűjtögetés útján szedtetek be; továbbá: örökségek, kegyes hagyományok, alapítványok stb.

Minden jól rendezett községben a szegények ügyét, az úgynevezett szegényi bizottság kezeli, mely bizottságnak főkötelessége, kipuhatolni a gyógyításra méltó egyének neveit, hogy az igazi szegények szegénységük fokához képest részesüljenek az almitványban.

Az ügyefogyott s munkára képtelen egyének, a „szegények házaiban” „árva-

*) Legnagyobb készséggel adunk helyet e soroknak azon kívánatunk kifejezésével, hogy az itt érintett nagyrésztük tárgy lapunkban tüzetes eszmecserére szolgáljon alkalmat. (Szerk.)

Van-e kilátás a farsangra?! Óh Jemine! milyen ez a kilátás. Bálunk csak lesz, egykettő, hanem hogy lesz-e hozzá kedv is... az már más kérdés. Avagy kinek volna kedve a Nagyvendéglo tanztermének roncsolt deszkáin lábát kifeczegetni? kinek volna kedve megnézni azt a nyomorúságot, szegénységet, melyben a táncsterem szenved, mint az aszkóros beteg?

Bizony mondjuk! nem ártana a terem alját megtaláltatni, páholyát (a kakasit) megfejeltetni, s szarát — a falakat, újból kisziczegettatni.

Lekopott már a régi máz a falakról; maholnap még csak granáriumnak se lesz jó.

És óh! az előcsarnok! emél az ördögök palotájába is szebb lehet a bemenet!!!

Mikor tisztítjuk el a Nagyvendéglo állást?! Ez már olyan kérdés a melyre én felnelni nem tudok. Hát miért is takarítanók el az ó-kor maradványait! kibalt már a kegyelet kebleinkből; hogy mindent, mi a régiségekre emlékeztet, eltöröltetni kívánjuk a földszinéről?!

De már ezt az egyet nem engedjük. Foltozgatni kell, mi lehet; aztán rajta urak! országos segélyt neki... ha Erdélynek van egy „Hunyadvára,” miért ne lehetne nekünk is; kinek mi gondja arra: egerek, patkányok tanyája lesz-e az, vagy... most az egyszer hallgatók; majd elmondom jövő alkalommal, mit gondoltam.

Vízvezeték... no... no! lassan a jóval, nem is olyat értünk alatta, mint a fővárosi, hanem olyan... canális-formát, a melyen a bujtosi árkokba lehetne szivárogtatni... a községi pocsoltyákat.

házakban” helyzetnek el, hol a szükségességekkel ellátatnak, ápoltatnak, neveltetnek, képeztetnek. Hogy az ilyen házakban a takarékságnak kell a fészerepet játszani: emlitenünk is felesleges.

Arról tehát, hogy mi teendők vannak egy községnek a szegényi ügyekben, jelenleg nem elmélkedünk.

Mi ezidejűleg csak arról akarunk szólni, mint kezelni a „Nyiregyházi nőegylet” az általa alapított „árva-házat” s van-e kilátás az emlitett nőegyletnek arra nézve: hogy a könyörületességet s így a nyomor enyhítését is — idővel nagyobb mérvben gyakorolhassa.

Napjainkban az árvaházi nevelés ellen, minden igaz ok nélkül felszólalni, valóságos szokássá nőtte ki magát; s leginkább azok, kik az árvaházak célszerű elrendezése-, az árvák mikénti ápolásáról s neveléséről magoknak ismereteket nem szereztek, palcáz tornek az árvaházak felett, s a mellett harcolnak: hogy az árvák magános családokhoz adassanak tartás és nevelés végett.

Tagadhatatlan: hogy az árvaházakban, és a magános családoknál való árva-tartásnak és nevelésnek vannak előnyei és hátrányai (erről következő alkalommal szólni fogunk); de tagadhatatlan ismét az is, miszerint az árvák feletti felügyelet, gondoskodás, az intézéből kilépés után is folytatattván, az árvákat fenyegető veszély könnyebben elháríthatik.

Az árváknak magános családokhoz adása sok nehézséggel jár: részint azért, mert a szegényebb sorsuak között kevesen találkoznak olyanok, kik az árvák tartását magokra vállálják, (a vagyonosabbak pedig árvákat tartani nem hajlandók); részint pedig azért, mert ez utóbbi árva-tartás által, az árvák oktatása, nevelése s az azok feletti felügyelet felettök meg van nehezítve.

Az árvák nevelése, ápolása tehát az árvaházakban létesíthető a legcélszerűbben, s hogy állításunk nem légből merített — mutatja az is: miszerint hazánk egyetlen megyéjében sem talált pártolásra az árváknak magános családoknál nevelése.

Az árvaházak megszűntetése tehát nem javasolható; — nem javasolható pedig számos oknál fogva, a miről andandó alkalommal szólni fogunk.

Ezeknek előrebocsátása után térjünk át

Halt! ezt sem engedjük... mi a menekünk nekünk a pocsoltya-vízvezeték?! hát nem jobb-e az? ha van egy kis tavacsánk: mi?! Kemény idő-járás lehet még, a virgoncz fiatalágról nem szabad megfeledkezniük, Ugy halljuk a nemes ifjuság koresolyázó együletét kész meghonosítani városunkban.

Ugy tudjuk, hogy az alapszabályok megerősítését végett már felterjesztettek, s a napokban kezük között lesz az.

Csak várjunk tehát a tavacsák lecsapolásával, várjunk... s nyissunk bérletet... a ki koresolyázni akar s tagja kíván lenni, a „pocsoltya-koresolyázó-egyletnek.” tegyen le 50 krt, az úgynevezett „útfinomító” pénztárnál, s ha van koresolyája mulassa magát a hogy neki tetszik; minékünk csak arra kell ügyelnünk, hogy a jég össze ne rongáltassék; megadja még annak az árat a cukrász, vagy akármelyik vendéglos.

Mi is lefoglalunk egy pár talyigával.

Színészet... Ezzel ugyan elkétségünk már, mindazonáltal eszünkbe jut a nóta: Szeretgettünk hol hidegen hol melegem. Eg veletek! be van fogva a szekerem...

Isten veletek! — Váczy Vilma k. a. és Szathmáry Károly (utóbbi mint vendég) vonták leginkább magukra a figyelmet.

Váczy V. kisasszony szabatos játéka, szin-padi otthoniassága, megnyerő játékmódora, kedves csengésű hangja által, hiszszük, mindennél kellő méltánylással fog találkozni. Adja ég! hogy úgy legyen.

Mikor lesz állandó színházunk?!

Feleljen erre az e tárgyban kiküldött bizottság... *

T Á R C S A.

ELSZÓRT SOROK.

I.

(Közügyek iránti érdekeltség. — Kilátás a farsangra. — A nagyvendéglo állás. — Vízvezeték — a pocsoltyák lecsapolására. — Színészet. — Állandó színház. — A jó utakról is egy pár körmondat. — Mit hoz a Jézuska?)

A közügyek iránti érdekeltségről kellene hát szólni; — no arról nehéz lesz valamit írni, mert a közügyek iránti érdekeltség nálunk nem igen nagy.

Együtt haladunk a megyei bizottság tagjaival. — Képviseleti gyűléstermünk, a kitűzött napokon rendszeren üres, — mint egy bukkott bankház irodája.

Néha ugyan megtörténik, hogy határozat hozatalra elégséges a tagok száma, hanem bezeg, van ekkor dictio anyyi, hogy belefárad a fül azokat végig hallgatni.

Anyi az elintézetlen ügyek száma, mint langyos eső után az erdei gomba, hanem azért egyet sem vagyunk képesek elintézni.

És miért nem? Kérdi a nyájias olvasó. Hja... mert ha Péter egy jó eszmére bukkant, s azt kitálalta, Pál mindjárt személyes kérdést csinál belőle, s azt mondja: hogy azt ő találta fel... ő pedig nem engedi a gyártmány utánzását.

Hasonmása a megyei bizottsági gyűlésnek. Noha meg kell adni, miszerint a bizottság ha mindjárt több idő alatt is, de teendőit, gyűlésről gyűlésre, — elvégzi.

Persze lassan tart az, mint a pócsi búcsujárás.

tárgyunkhoz, s szólunk arról: mint kezeli a „Nyiregyházi nőegylet” az általa alapított árvaházat.

A „Nyiregyházi nőegylet” 1866-ik évi október 28-án megalakulván, azon idő óta a könyörületességet s így a nyomor enyhítését, — a jótékony erők egyesítését mellett folytonosan gyakorolja.

Ezen irányban az egylet kiválólagosan czélul tűzte ki, a szegényebb sorsú árvák ápolásáról gondoskodni, azoknak jövőjét biztosítani, vagy legalább az árvákat életök becsületeres módjára fenntartására képesekké tenni.

Hogy kitűzött czélját némileg megközelítse, 1867-ben egy szerény kiterjedésű „árvaházat” létesített; — s árvaházában az idő szerint — a mellett hogy a könyörületességet más irányban is gyakorolja — hat árvának ápolásáról, neveléséről gondoskodik, — s kik közül már a nagyobbak nyilvános iskolákban nyernek oktatást.

Kellő rend, tisztaság, s az árvák irányában szelíd bánásmód uralkodik e szerény kiterjedésű árvaházban; több gondos anya éber figyelemmel örökdi az árvák lelki s testi egészségére felett, szóval elmondhatjuk, hogy a ki a nyiregyházi nők „ápolóját” megtekinti, megelégedett kebbel hagyja azt ismét oda, mert látja, — látnia kell, — miszerint a nőegylet hivatásának, kitűzött czéljának megfelelő igyekszik.

Nem a hízélgés, vagy bók-mondás vezérlő tölünk, midőn ezt kimondjuk; de a tapasztalás, — melyet az ápolda kezelésénél nyertünk, s az igazság, melyet kimondani kötelességünk, főleg azok irányában, kik magoknak az árvák mikénti ápolásáról, s neveléséről tudomást nem szereznek, s mégis a Nyiregyházi nőegylet által alakított „árvaház” felett pálézt törnek.

Nem akarunk mi a nőegylet védelmére töltagadni. A nőegyletnek nines erre szükségé; tények igazolják kegyeletes eljárását, s a nemes tett nem szorul védelemre, nem dieséretre.

Mi a nőegyletnek csak kitartást kívánunk nemes czélja eléréséhez, ügyszeretettel minden lelkes nőnek e nemes czél gyámolításához; a köszönetet, hálát, azon árvák ajkai fogják majd elrebegni, — kiknek új életet, nevelést, oktatást adott a nőegylet; azok mondanak majd hálát a nemes szívek-

Emnél mai napság alig választhatunk volna csiklandósabb themát. Nagyon forró a kása, priskölnek ettől az egerészek, mert hát... hiába a megyei bizottmányban s városi képviseletünkben nem találkozik egy lélek sem, ki e csiklandós themát meg merné pendíteni.

A merészeket pedig hallgatásra bírják a békeltető apostolok. Es mért?! No... no, mert ugyis tudják jól, hogy a Tura-Bogdányi sártöltés a megyének, községünk belsejében pedig a holdakra terjedő jégtorlaszos utak, pocétták, sárfészkek városunknak van — gyalogtatára. — Minek emlitenék hát azt örökösen.

Hajdanában — mikor még a közmunka és közlekedésről nem álmodott föld lakója, messze távolban... az igéret földén, a járattal sivatagokon, — nem volt ilyen átkozott nehéz a közlekedés, mint nálunk a fehebb megnevezett két helyen.

Scipio öröknevet szerzett magának hogy Carthago falait romba döntötte, de hogy az illetők öröknevet s eserkoszorút szereznek meg magoknak azért, mert bomlásnak hagyták menni a kevés javítást igénylő utakat... ezt nem merjük hinni.

Valóban némely egének több gondot fordítanak a lábfejükön támadt tyukszem eltávolítására, mint arra: — a mely bajban közös mindnyáján érzékenyen szenvedünk.

Hja! de Szabolcsmege lennék-e, ha e járvány, (már t. i. a rozsz utak —) nem volna feltalálható megyénkben, Szabolcsmege lennék-e ha e chronicus betegségből kiépülnék?!

Isten bizony nem!
Nem kell nekünk, sem utczai, sem úrendőség, ha sár van, üljenek az emberek otthon... kártyáznak paszulyra vagy dióra,

nek, kik képesekké tétettek életök becsületeres módjára fenntartására.

Adja ég, hogy az általunk kívánt siker koszorúzza a nőegylet kitűzött czélját!

Hátra van még megemlíteni azt, milyen források képezik a nőegylet anyagi erejét; hátra van még szólni arról: van-e kilátása a nőegyletnek arra, hogy a létező erők működése mellett képes leendő a könyörületességet nagyobb mérvben is gyakorolni, képes leendő e jelenlegi árvaházat fenntartani.

Ha tekintjük a nőegylet jelenlegi anyagi erejét, az valóban nem mondható nagyknak.

Tudomásunk szerint maradt az 1866. évről:

1) Készenpénz	1384	frt	23	kr.
2) Az 1868-9. évi tagsági díjakból bejött	299	"	—	"
3) Táncezestélyekből az 1869. évi farsang alatt	778	"	26	"
4) Egyesek adakozásából bejött	164	"	17	"
Összesen	2625	"	66	"

Küdtött pedig az egylet:

1) Az ápolda helyisége utáni házbérbé, fűtés, világításért, ápolónő évi rendes díjába, 6 árva ruhazatára, ezek felmelegesére, árvaházi felszerelvényekre 1868. évi márt. 1-től 1869. évi június hó 1-éig napjaink 15 óráig összesen	250	"	62	"
2) A svajci vizkarosultáknak	104	"	67	"
3) Két elszegényedett helybeli lakosnak adott ez évben	11	"	—	"
4) Szinjatekok s bál költségekre	328	"	52	"
Összesen	1294	"	81	"

Összehasonlítás:

Bevétel	2625	"	66	"
Kiadás	1294	"	81	"
Maradt az 1869-70-ik évre készpénz	1330	"	85	"

Hozzáadvan ezen összeghez 2 db es. kir. aranyat az 1869. évi júl. 1. napról árfolyamán 5 ft 91 kiban tehát 11 " 82 "

A számadás berekesztése után 2 " — "

A f. évi július hónapján tartott zárszámadaskor maradt a pénztárban 1344 frt 67 kr.

Látható tehát, hogy a nyiregyházi nőegylet életképes, látható miszerint a létező erők mellett, árvaházát fenntartja.

De hogy a nőegylet áldásos működése a kellő irányban nagyobb mérvű kiterjedést nyerjen, szükséges miszerint a nőegylet a jótékony eröket minél nagyobb számban tömörítse; szükséges hogy az egylet által felállított árvaház ne legyen csupán helyhez kötött mint jelenleg; — hanem legyen az, — az egész megyére kiterjedő, működék az

minek jár az olyan ember az utczákon a kinek lova kocsija ninesen.

Teremtő ég! mint vélekedhetett felölünk az angol férfi, ki minapába a Nyiregyházi-Ungvári vasuti vonal megszemlélésére jött le Kállóba?! Mit mondhatott felölünk akkor, midőn Pavlovits Imre kereskedése előtti Ozeánon keresztül gázolt?!

Mit gondolhatott magában akkor, midőn Kállóban a megveláz és nagyvendégő sikátorban keresztül, a székváros nagy piacznán a szekérbe fogott három pejtőt kifujtatni, megállott a szegény fuvaros?!

Bizony uraim! nem ártana az utakra több gondot fordítani... ha ez sokáig így tart, maholnap eltemet a sár mindnyájunkat! Tánczra hát! még a farsang előtt.

* * *

Mit hoz a Jézuska?!

Ezt bajos volna kitalálni, annyit azonban mondhatunk, hogy mi részrehajlatlanok leszünk biralatainkban, megadjuk kinek-kinek a magját a mint azt érdemli, de viszont nem fogunk elhallgatni semmit mi megrovást érdemel; nem leszünk elnézők: pártkülönség nélkül ostorozzuk mindazon gyengeségeket, melyeket akár a közügyek terén, akár társadalmi életünk egyes mozzanataiban észre veszünk.

Serkenteni, buzdítani fogjuk a szunyadó eröket, oda fogunk hatni, hogy mindaz, a mi kívánatos, nemes, okszerű: kitűzött czélját elérje.

Vajha! elérnök azt a mit kívánunk.

Labienus.

egylet a megyebeli honleányok s ügybarátok közreműködésével megyénk árvára, szegényeire kihatólag; részesüljenek a jótékony-ságban, az elszegényedettek, ügyefogyottak, árvák, menél nagyobb számban, hazánk honleányainak egyik kiváló érdeme a könyörületesség gyakorlása... fel hát! megyénk lelkes honleányai... s a szerelc Istene megsegít.

A kezdet már megvan, egyesíteni kell csak a jótékony eröket, s aztán... emelni a szerény kiterjedésű ápoladát egy nagyobb kiterjedésű árvaintézeté. — s akkor... enyhítve lesznek némileg megyénk szenvedőinek fájdalmai; anyát nyer az elhagyott árva, új életre ébred a nyomor miatt eltévedt lélek, szeretetben, ápolásban fog részesülni az, ki a nyomorral született.

Oh áldott! áldott lesz azon kéz, a mely alamizsnát ad a nyomor enyhítésére; áldott az a kéz mely anyát ad az „intézetben” az elhagyott árvának. — Vajha ne irtuk volna hiába e sorokat!

Galánfy Lajos.

Nyilatkozat.

A „Tiszavidék” f. é. 45-ik számát megelőzőleg egy nyilatkozat jelent meg nevezett lap szerkesztőségétől Börkey Imre felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos védelmére; a nyilatkozathoz oly melettan vád hozatott fel a nyiregyházi könyvnyomda ellen, melyet jogosan épen én, mint azon üzlet tulajdonosa emelhettem volna a kiadó (nem szerkesztőség) ellen. Miután pedig ama bizonyos szerkesztőség a körülményeket nálammal is jobban ismerte s mégis aláírta a hamis vádat; — ebből más következtetést nem vonhatok, mint hogy principálisával egy gyékényen áru; — már pedig én azt hiszem, hogy a helybeli és vidéki tisztelt községek sokkal jobban ismeri már Börkey urat, semhogy a hozzá hasonlókkal szemben bárki igazolását is szükségesnek tartaná. — Ennyit egyszer mindenkorra.

Nyiregyháza, decz. 18. 1869.

Dobay Sándor.

ÜJDONSÁGOK.

† Farsangi előkészületek. Vig farsanguk nézünk elbe. A legnagyobb tüzzel és hévvel folynak az előkészületek. Eddigelő következő mulatságokról értesültünk. A nyiregyházi Casino három remnőt rendez, nem tudjuk még, saját helyiségében-e vagy a Nagyvendégő termében. Az izr. nőegyletnek jan. 19-én tartandó bálja fogja a farsang idényt megnyitni. A másik nőegylet, nem tudjuk hirtelen mikép nevezzük el, tehát a hitfelekezet nélküli nőegylet, az árvaház fenntartója, valószínűleg a farsang utoljáján fogja táncvigalmát adni. — A hönvéds sorkatonatisztek bajtársi egyetértésük jeleül — közös mulatságnak szándékoznak a farsangot megünnepelni.

† A nyiregyházi iparbank dec. 20-án rendkívüli közgyűlést fog tartani. — A miniszterium által módosított alapszabályok újbóli megvitatása leend napirenden. A bank elnöke, országgügyi képviselők, Vidliczkay úr, akkorára haza érkezendik.

— Ajánljuk figyelmébe úgy a helybeli mint a vidéki közönségnek Hadady Dániel helybeli műkertésznek hirdetményét.

Üzleti értesítés. *)

— Nyiregyháza, decz. 18. A terményüzletben jelenleg kevés élelenség uralkodik. Utaink járhatatlanok, s e miatt a szállítás lehetetlen; de előre látható: miszerint ha ez akadály megszűnik, a terményüzletben a forgalom nagyobb leendő. — Legközelebbi országos vásárunk sem volt látogatott.

Szerkesztői posta.

— X. Y. urnak: Igen köszönjük az érdekes cikket, és reméljük, hogy jövőben is szerencséselt becses közleményeivel.

— F. B. urnak: Becces közleményét köszönettel vettük, kérjük folytatását, hogy közölhessük.

*) Üzleti rovatunk e Mutatványzámban még nem lehetett teljes, mert vidéki tudósítónk csak az ügy beálltával kezdik közreműködésüket.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény!

A nagyérdemű közönség kívánalmainak mindenben eleget akarván tenni, — ezennel közrebozsátom, miszerint a vasut melletti temetőben, a „Vig Huszár“-ral szemközt levő raktárban, valamint **Nádasy Mór** asztalos mester urnál a Debreczeni utcán — **apró darabokra vágott, száraz és egészséges**

bükkfával vegyes tölgyfa

font számra kisebb mennyiségben is kapható leszen. — 1 teljes súlyú bécsi mázsa 80 o. é. krajczárba kerül.

Kralovánszky László
raktár-tulajdonos.

(II) *1

VÉGKIÁRULÁS

KARÁCSONI és UJÉVI
AJÁNDÉKOKBÓL (VI) *1

DIEGZ LAJOS

Gredig és Teszter urak háza alatti
boltjában.

KUBASSY GUSZTÁV

NYIREGyhÁZÁN

ajánlja

KARÁCSONI és UJÉVI AJÁNDÉKUL

arany- és ezüstneműt

jótállás mellett

(III) *1 a legjutányosabb áron.

Virít már a Camelia!

máról van szerencsém értesíteni a helybeli és vidéki t. ez. közönséget. Készíték **báli, lakodalmi, kézi és asztali virág-csokrokat**; ugy-szintén **koszorúkat és hajékeket** korszerű ízlés szerint a lehető leg-jutányosabb áron.

Továbbá készíték szárított növényekből **síri koszorúkat** és díszes **csokrokat**; — spanyol nádából, mogyoró-, fakéreg s más hasonló természetű anyagokból **virág-asztalokat, szöglet- és falli-kosarakat** minden kidöngölhető alakban. Az itt elősorolt tárgyak megtekintés végett alulírtnál készletben tartatnak.

Kivonatva vidéken úgy mint helyben berendezek **dísz vagy gyű-mölcsös kerteket** angol vagy francia ízlés szerint; ezenkívül ter-vekkkel is szolgálok. (IV) *1

Virágcsokrok — **asztalok és kosarak** iránti vidéki megren-delések, a pénz előleges beküldése vagy postai utánvetel mellett, a leg-pontosabban eszközöltek. A csomagolás a legovatosabban saját ellen-őrzésem mellett történik

Midőn fentebbieket a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlanám egyttal minél számos megbizást tisztelettel kér

Hadady Dániel

mű és kereskedelmi kertész a Kovács Dániel-féle kertben
Nyiregyházán.

Árverési hirdetmény.
A néhai Markó János-féle Szarvas-utcai 16-ik sz. a. ház az örökösök aka-ratból folyó hó 22-én azaz Karácson előtt való szerződés déltűn 2 órakor a helyszai-nán árverés útján fog eladatni, a feltevélek iránt értekezhetni (I) *1

Domján Simeoné!

DOBAY SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

Nyiregyházán

(VII) *1

(N.-Orosi-utca 993. sz. a.)

ajánlkozik a nyomdászati szakmába vágó mindenféle mun-káknak a legújabb ízlés szerinti csinos és gyors kiállítására.

Ifj. CSÁTHY KÁROLY (IX) *1

könyvkereskedése Nyiregyházán
ajánlja a bekövetkező

KARÁCSONI és UJÉVI ÜNNEPEK

alkalmából úsan felszerelt raktárát a hazai és külföldi irodalom leg-újabb termékeiből; továbbá **ifjúsági iratok, imakönyvek, dísz-albumok**, mindenféle bel- és külföldi magyar, német és tót nap-tárakat. — **Papír-, író- és rajz-eszközök** raktárát.

↳ Kölesönkönyvtáramat különösen ajánlom a t. olvasók figyelmébe.

Egy tágas bolt

hozzávaló pinczével Nyiregyházán

a piac mellett igen jó helyen, bérbe kiadó. — A feltételekről — bérmentett levél útján is — alulírott nál értekezhetni.

(V) *1

Juhász Kálmán
nyiregyházi lakos.

ABAUJ-SZÁNTÓI

báró Beust-féle műgözmalmi liszt-főraktár
Nyiregyházán.

Alulírott tisztelettel tudatom a t. ez. közönséggel, mi-szerint az abauj-szántói műgözmalom minden minőségű buza-és rozlisztjének **főraktárát** Nyiregyháza és vidéke részére megnyerni sikerülvén, az alább jegyzett házban s utcában liszt-főraktáramat december hó 21-én megnyitom. A na-gyobb vidéki városokban levő raktárakban az a-szántói mű-gözmalmi örleményeknek nagy és gyors kelete — midőn a lisztnek kitünő minőségéről tanuskodik — alulírott nak egy-szersmind azon kedvező kilátást nyújtja, hogy az Nyiregy-háza városában hasonlólag jó keletre találand.

Egyidejűleg **só-raktárt** nyitván, örölt és kö-sónak **nagy- és kiesinybeni** árulását a legjutányosabb ár mel-lett megindítom.

Midőn üzletemet a t. ez. közönség szives pártfogásába ajánlom, kifejezem egyszersmind azon reményt, hogy pontos és gyors szolgálattal a t. ez. közönség melegegedését részemre megnyerni sikerülend.

Bergstein Lajos

Nyiregyházán, Pazony-utca
Már Adolf ur házában.

(VIII) *1

Marsalkó Gusztáv

Nyiregyházán (Fóter, Ferdlicska-féle házban)

ajánlja mindennemű **fűszer- és festék-árúit, sóraktárát**; továbbá valódi **Jamaikai rum** és legfinomabb **Pecco Thea**, finomított **amerikai petroleum**;

épen most érkezett

fris liptai túró és groi sajt
a legjutányosabb áron. (X) *1